

at der forbydes Handelsforretning med Lodsejdlere af Andre, end de autoriserede Kollektører; men dette overholdes ikke. Hvis den ærede Finansminister vil tage et Blad i Haanden i de nærmeste Dage før sidste Træfning, navnlig et saa uskyldigt Blad som Kjøbenhavns Adressavis, vil han se, hvilken omfattende Forretning der drives med Klasselotterisejdlere. I Begyndelsen, da Loven traadte i Kraft, blev der skredet ind mod disse Folk, der handlede uden Autorisation; i de senere Aar er der, mig bekendt, ikke gjort Noget for at hindre denne Trafik, der er i Strid med Loven af 1869. Jeg skal foreløbig indskrænke mig til disse Bemærkninger.

Tauber: Hvad der er det mest Interessante for mig ved denne Lov, er det Samme som det, det ærede Medlem, der nu talte, fremhævede, nemlig at den er fremsat som særlig Lov, uagtet der staar i Lotteriloven af 6te Marts 1869, at forsaavidt en Forøgelse eller Indskrænkning af Loddernes Antal særlig maatte findes hensigtsmæssig, vedtages det Fornødne herom i den aarlige Finanslov. Jeg tager næppe feil, naar jeg deri ser en Erkendelse fra den ærede Ministers Side af, at de Surrogater, der ere brugte i de senere Aar, ikke gjælde paa samme Maade som de aarlige Finanslove; de have ikke den Karakter og kunne ikke træde i Stedet for dem, og jeg kan kun slutte mig til det, som den ærede sidste Taler udtalte, at naar den ærede Minister opfatter Sagen saaledes i nærværende Forhold, saa vilde han ogsaa konsekvent maatte opfatte Sagen i alle andre Forhold paa lignende Maade og ikke betragte nogen Finanslov som ret Finanslov, førend den er vedtagen overensstemmende af begge Thing, og at han saa altsaa maatte erkjende, at der ikke gives nogen Lovhjemmel undtagen ved en Finanslov eller -anden Bevillingslov, som er vedtagen paa grundlovmæssig Maade overensstemmende af begge Thing. Det er saa meget mere interessant at høre den ærede Minister udtale sig saaledes, som han har gjort i Landsthinget i Slutningen af forrige Samling, hvilken Udtalelse den ærede sidste Taler jo oplæst, i Samklang hvormed Ministeren har iværksat sin Forelæggelse af nærværende Lovforslag, det er saa

meget mere interessant, siger jeg, som jo netop Ordet „vedtages“ findes i Loven om Klasselotteriets Ordning af 6te Marts 1869. Der staar, at forsaavidt Forøgelsen af eller Indskrænkning af Lotterisejdlernes Antal senere maatte findes hensigtsmæssig, vedtages det Fornødne herom i den aarlige Finanslov. Idet den ærede Minister retter sig efter denne Bestemmelse, erkjender han altsaa Vedtagelsen for at være nødvendig, og han forstaar altsaa ved Vedtagelse alene en overensstemmende Vedtagelse af begge Thing. Nu vil det vistnok være i de Flestes Erindring, at der ogsaa i Grundloven staar dette Ord „vedtagen“. Der staar i § 49, at saalænge Finansloven ikke er vedtagen, maa Statterne ikke opkræves, ligesom ingen Udgifter kunne afholdes, som ikke have Hjemmel i den eller i en Tillægsbevillingslov. Det er altsaa det samme Ord, og jeg tillader mig da at spørge den ærede Minister, om han antager, at Ordet „vedtages“ her er brugt anderledes end i Grundloven, eller om det i Grundloven er brugt paa en anden Maade end her, siden han følger det her, men ikke, hvor det staar i Grundloven. Dette, hvad den formelle Side af Sagen angaar. Hvad Sagens Realitet angaar, har allerede det ærede Medlem, der sidst talte, udtalt sig mod den temmelig rigoristiske Samfundsmoral, som det ærede Medlem for Standerborg Amts 1ste Valgkreds (Bajer) vilde gjøre gjældende. Jeg skal ikke komme dybere ind paa det Foredrag, han holdt derom. Det var et Foredrag, som nærmest gjorde Indtryk paa mig af at høre hjemme i en anden Art Forsamling end nærværende. Jeg tror ikke, at den Slags moraliske Betragtninger egentlig høre hjemme her, og det kan vistnok heller ikke ventes, at de ville blive fulgte her. Hvis man vil gaa saa vidt, saa burde det ærede Medlem ogsaa foreslaa, at Kort skulde forbydes, overhovedet alt muligt Spil maatte forbydes, og det ærede Medlem burde i det Hele taget lægge et puritansk Baand paa hele Nationen, forbyde Musik og mange andre Ting, som jo fuldkommen i samme Grad kunne henføres til de mod den strenge puritanske Samfundsmoral stridende Ting, for Musikkens Vedkommende naturligvis kun, naar det ikke er Psalmemelodier. Nei, lad os ikke komme ind paa dette her, men lad os tage Sagen lidt